

Warszawa, dnia 20 maja 2019 r.

Sygn. akt VI Ka 1548/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Ludmiła Tułaczko

protokolant: apl. adw. Konrad Rudnicki

przy udziale prokuratora Mariusza Ejfler

po rozpoznaniu dnia 20 maja 2019 r.

sprawy A. T., syna W. i E., ur. (...) w O.

oskarżonego o przestępstwo z art. 300 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Otwocku

z dnia 23 sierpnia 2018 r. sygn. akt II K 980/16

zaskarżony wyrok mienia w ten sposób, że:

-na podstawie art. 105 § 1,2,3 k.p.k. prostuje nazwisko oskarżonego w ten sposób, że po słowie „orzeka” wpisuje w pierwszym punkcie (...) zamiast (...);

-zasądza od oskarżonego A. T. na rzecz (...) Bank (...) S.A. w W. kwotę 1368 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu przygotowawczym oraz przed sądem I instancji;

-w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

-zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa;

-zasądza od oskarżonego na rzecz (...) Bank (...) S.A. w W. kwotę 840 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego w II instancji.

Sygn. akt VI Ka 1548/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Otwocku wyrokiem z dnia 23 sierpnia 2018r. po rozpoznaniu sprawy sygn. II K 980/16 oskarżonego A. T. uznał za winnego tego, że: w bliżej nieustalonym czasie, jednak nie wcześniej niż w dniu 1 stycznia 2014r. i nie później niż do dnia 26 czerwca 2014r. roku w miejscowości K. jako prezes Zarządu (...) sp. z o.o. przewidując na podstawie przedsiębranych przez wierzyciela (...) Bank (...) S. A. czynności zmierzających o wyegzekwowania zobowiązania, możliwość sądowego dochodzenia przez niego roszczenia, działając w celu udaremnienia wykonania

postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi- Północ w W. VII Wydziału Gospodarczego z dnia 14 sierpnia 2014r. o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu numer (...) z dnia 30 czerwca 2014 roku , ukrył zagrożone zajęciem składniki majątkowe stanowiące zabezpieczenie umowy linii wielozadaniowej nr (...) z dnia 5 listopada 2009r., z późn. zm. wg umowy o ustanowienie zastawu rejestrowego z dnia 28 maja 2012 roku oraz 30 października 2012 roku w postaci: maszyny do grawerowania bezkońcowych form drukowanych (...)/ (...) 250 oraz maszyny do grawerowania (...) o łącznej wartości 208 000 zł wg cen w drugiej połowie 2014 roku w ten sposób, że wywiózł je z hali produkcyjnej w K. w nieznanie miejsce, po czym umieścił na hali produkcyjnej firmy (...) w B. oraz nie poinformował - wbrew § 6 obu w/w umów o ustanowienie zastawu rejestrowego - wierzyciela (...) Bank (...) S. A. o zmianie miejsca przechowywania przedmiotów zastawów czym uszczuplił możliwość zaspokojenia wierzytelności (...) Bank (...) S.A. w postaci : kredytu obrotowego na rachunku bieżącym numer (...) oraz kredytu obrotowego nieodnawialnego numer (...), tj. o czyn z art. 300 § 2 k.k.

1. oskarżonego A. T. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 300 § 2 k.k. skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności zaś na podstawie art. 33 § 1, 2, 3 k.k. wymierzył mu grzywnę w wymiarze 250 stawek dziennych w wysokości po 20 zł.

2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 2 lat próby,

3. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego w całości od kosztów sądowych obciążając wydatkami Skarb Państwa

Apelację wniósł pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego

Na podstawie art. 425 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 444 k.p.k. zaskarżył wyrok w części w jakiej nie zawiera rozstrzygnięcia o kosztach postępowania należnych oskarżycielowi posiłkowemu oraz nie uwzględnienia wniosku oskarżyciela posiłkowego o orzeczeniu obowiązku naprawienia szkody oraz wniosku o orzeczenie wykonania obowiązku stwierdzonego postanowieniem Sądu Rejonowego w Otwocku I Wydział Cywilny z dnia 20 sierpnia 2014 r. (sygn. I Co 1239/14) o nadaniu klauzuli wykonalności BTE.

Na podstawie art. 438 pkt 1 i 2 k.p.k. oraz art. 427 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił

1. obrazę przepisów prawa materialnego – art. 46 § 1 k.k. w z art. 39 pkt 5 k.k. wyrażającą się w braku orzeczenia wobec oskarżonego wykonania obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem pomimo złożenia stosownego wniosku.

2. obrazę przepisów prawa materialnego- art. 72 §1 pkt 8 k.k., wyrażającą się w braku orzeczenia wobec oskarżonego wykonania obowiązku stwierdzonego postanowieniem Sądu Rejonowego w Otwocku I Wydział Cywilny z dnia 20 sierpnia 2014 r (sygn. I Co 1239/14) o nadaniu klauzuli wykonalności (...) z dnia 17 lipca 2014r. w zakresie kwoty 132.000 zł;

3. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia – art. 627 k.p.k. poprzez brak zasądzenia od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego zwrotu wydatków związanych z jego reprezentacją w postępowaniu przygotowawczym i sądowym

Na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. oraz art. 454 § 1 k.p.k. wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 23. 08. 2018 r. sygn. akt II K 980/16 w części dotyczącej kary poprzez orzeczenie dodatkowo środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody na rzecz (...) Bank (...) S.A. w wysokości 132 000 zł ze skutkiem określonym w art. 75 § 1 k.k.

2. zmianę zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 23. 08. 2018r. sygn.. II K 980/16 poprzez zobowiązanie oskarżonego w okresie próby do wykonania obowiązku stwierdzonego postanowieniem Sądu

Rejonowego w Otwocku I Wydział Cywilny z dnia 20 sierpnia 2014 r. sygn. I Co 1239/14 o nadaniu klauzuli wykonalności BTE nr (...) z dnia 17 lipca 2014 r. poprzez zapłatę na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwoty 132 000 zł

3. zmianę zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 23.08. 2018 r. sygn. akt II K 980/16 poprzez zasądzenie od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego zwrotu wydatków związanych z jego reprezentacją przez pełnomocnika w postępowaniu przygotowawczym i sądowym według norm przepisanych; ewentualnie o:

4. uzupełnienie, na podstawie art. 626 k.p.k. wyroku Sądu Rejonowego w Otwocku z 23. 08. 2018r. sygn. akt II K 980/16 poprzez zasądzenie od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego zwrotu wydatków związanych z jego reprezentacją przez pełnomocnika w postępowaniu przygotowawczym i sądowym według norm przepisanych;

5. zasądzenie od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego zwrotu wydatków związanych z jego reprezentacją przez pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym według norm przepisanych.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego zasługuje na uwzględnienie w zakresie braku rozstrzygnięcia o kosztach zastępstwa procesowego. Natomiast nie zasługuje na uwzględnienie w zakresie zarzutów naruszenia art. 46 § 1 k.k. i art. 72 § 1 pkt 8 k.k. Sąd odwoławczy z uwagi na treść art. 627 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. zasądził wydatki od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego. Art. 624 k.p.k. stwierdza, że sąd może zwolnić oskarżonego od kosztów sądowych. Koszty sądowe, to zgodnie z art. 616 § 2 k.p.k. opłaty i wydatki poniesione przez Skarb Państwa. Przepis ten nie dotyczy zasądzenia zwrotu wydatków na rzecz oskarżyciela posiłkowego. Pismem z dnia 7. 02. 2018r. pełnomocnik Banku wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego nie precyzując ich wysokości i nie dostarczając faktury. Wniósł jednak o zasądzenie zwrotu kosztów według norm przepisanych. W tej sytuacji sąd odwoławczy zasądził kwotę zwrotu wydatków uzależniając je do stawiennictwa pełnomocników na rozprawach i podejmowanych przez nich czynności w postępowaniu przygotowawczym. Wysokość kosztów określa Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804) tj. z dnia 3 stycznia 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 265) Za udział w dochodzeniu - 360 zł, zaś 840 zł za I termin , za drugi 168 zł, co daje kwotę 1 368 zł. Z tego powodu sąd odwoławczy zasądził wskazaną kwotę. Sąd I instancji w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku nie wyjaśnił dlaczego nie orzekł o obowiązku naprawienia szkody skoro art. 46 § 1 k.k. obowiązujący w dacie czynu, wprowadzał obowiązek takiego orzekania w wypadku złożenia wniosku przez pokrzywdzonego . Taki wniosek oskarżyciel posiłkowy złożył w dniu 12. 12. 2017r. (k- 495). Wobec powyższego należało oprzeć się na materiale dowodowym zebranym w sprawie. Lektura akt prowadzi do wniosku, iż brak jest podstaw do orzeczenia na podstawie art. 46 § 1 k.k. obowiązku naprawienia szkody w wysokości 132 000 zł, z uwagi na klauzulę antykumulacyjną . Zgodnie z art. 415 § 1 k.p.k. obowiązku naprawienia szkody nie orzeka się jeżeli o roszczeniu tym prawomocnie już orzeczono. Ta sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie postanowieniem z dnia 14 sierpnia 2014r. sygn. VII GCo 1350/14 nadał klauzulę wykonalności Bankowemu Tytułowi Egzekucyjnemu nr (...), na mocy którego oskarżony prowadzący Spółkę (...) z o.o. został zobowiązany do spłaty zobowiązania w wysokości nieprzekraczającej kwoty 2.200 000 zł z tytułu umowy kredytu obrotowego w rachunku bieżącym nr (...) zawartej w ramach umowy linii wielozadaniowej nr (...). W dniach 28 maja 2012r. oraz 30 października 2012 r. (...) Bank (...) SA i T. zawarli umowę ustanowienia zastawu na maszynie do grawerowania marki L. (...) rok produkcji 2006r. o numerze fabrycznym (...). I tę właśnie maszynę oskarżony ukrył przed wierzycielem, przez co uszczuplił możliwość jego zaspokojenia. Należy dojść do wniosku, że szkoda wywołana uszczupleniem możliwości zaspokojenia wierzytelności Banku jest wynikiem tego samego zdarzenia historycznego polegającego na zaniechaniu spłacania zaciągniętych kredytów i zawiera się w kwocie szkody, stwierdzonej wydanym tytułem egzekucyjnym, o którym mowa w zarzucie i któremu sąd nadał klauzulę wykonalności. Tak więc, z uwagi na klauzulę antykumulacyjną z art. 415 k.p.k. brak jest podstaw do orzeczenia obowiązku naprawienia szkody. Jako niezasadny sąd odwoławczy ocenił także zarzut naruszenia art. 72 § 1 pkt 8 k.k. Sąd odwoławczy akceptuje dominujący w orzecznictwie sądowym pogląd, że na podstawie art. 72 § 1 pkt 8 k.k. można zobowiązać oskarżonego do wykonania prawomocnego orzeczenia sądu cywilnego nakazującego naprawienie szkody wynikającej z przestępstwa. Jednak nie oznacza to, że w każdym wypadku wystąpienia klauzuli antykumulacyjnej celowe jest orzekanie na podstawie

art. 72 § 1 pkt 8 k.k. obowiązku wykonania prawomocnego orzeczenia cywilnego nakazującego naprawienie szkody wynikającej z przestępstwa. Orzeczenie środka probacyjnego na podstawie art. 72 § 1 pkt 8 k.k. jest zasadne, jeżeli może to zapobiec popełnieniu ponownie przestępstwa. W ocenie sądu odwoławczego ta przesłanka nie została spełniona w realiach niniejszej sprawy. Oskarżony ostatecznie ujawnił gdzie maszyna się znajduje i poddał się egzekucji. (k-268) Oceniając zachowanie oskarżonego i jego aktualną sytuację materialną nie jest uzasadnione dla osiągnięcia celów prewencyjnych nakładanie na niego środka probacyjnego zgodnie z wnioskiem oskarżyciela posiłkowego, którego prawa zostały szeroko zabezpieczone w sposób przez niego ustalony w momencie zawierania umowy kredytowej i na rzecz, którego prowadzone jest postępowanie egzekucyjne.

O kosztach postępowania odwoławczego sąd orzekł na podstawie art. 635 k.p.k. i art. 627 § 1 k.p.k.